KERK & leven
Weekblad van Otheo

bpost
PB-PP | B-331
BELGIE(N)-BELGIQUE

35 2026
WEEKKRANT
26 AUGUSTUS
JAARGANG 87
EDITIE 4330

P900720
AFGIFTEKANTOOR:
2099 ANTWERPEN X
AFZENDER:
HALEWIJNLAAN 92
2050 ANTWERPEN

FEDERATIE FRANDO

SINT-FRANCISCUS | SINT-ANTONIUS | DON BOSCO

De Preekstoel

Op donderdag 27 augustus is er de laatste 'preekstoel' van dit seizoen. Op die avond geven we graag het woord aan Katelijne Boon.

Katelijne begon in 2001 als radiopresentator bij Klara, de klassieke muziek-en cultuurzender van de VRT. Het was een late roeping die een echte passie werd. Sinds 2013 presenteert ze voor Klara elke zaterdagochtend van 10 tot 12 uur het radioprogramma 'De Lief hebber', dat ondertussen aan zijn dertiende seizoen toe is. In 2008 maakte ze kennis met de wereld van televisie toen ze Fred Brouwers mocht opvolgen als anker van de Koningin Elisabethwedstrijd voor VRT-Canvas. Sindsdien werkt ze regelmatig voor VRT-Canvas en VRT1 als presentator en interviewer.

Welkom vanaf 19.30 uur voor een half uurtje orgelmuziek vanop het doksaal in onze kerk, gebracht door Paul Van Hooff en Odette Meyers.

Om 20 uur laten we onze spreker aan het woord. Daarna ben je welkom in de pandtuin van de abdij om even na te praten met een drankje.

OPEN MONUMENTENDAG

Beklim onze toren en ontmoet de mensen achter Vlierbeek

Na de feestelijke viering van 900 jaar abdij vorig jaar, richt de Abdij van Vlierbeek haar blik resoluut op de toekomst. Hoe houden we dit unieke erfgoed levend voor de generaties van morgen? Maak kennis met onze gepassioneerde vrijwilligers die dag in dag uit zorg dragen voor de gebouwen en de verhalen die er huizen.

Kom op Open Monumentendag - zondag 13 september - langs en laat je gidsen door hun enthousiasme. We openen de deuren van de abdijtoren en tonen je vol trots ons nieuwe klokkenspel. Een unieke kans om te zien hoe we samen zorg dragen voor het erfgoed van morgen. Je bent welkom van 13 tot 17 uur.

Colofon

DIENST ABONNEMENTEN
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 30
abonnementen@otheo.be

ALGEMENE REDACTIE
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
contact@otheo.be
redactie@otheo.be
www.otheo.be

PUBLICITEIT
Trevi plus bvba
Meerlaan 9, 9620 Zottegem
09 360 48 54 • fax 09 367 49 88
katrien@treviplus.be
www.treviplus.be

Copyright
Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit **KERK *& leven*** zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties.

KERK *& leven* is een uitgave van Studiecentrum Kerk en Media vzw

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER
Geert De Kerpel

Diocesane redactie Aartsbisdom
Tony Dupont, 011 23 08 80,
tony.dupont@otheo.be
Frederik de Merodestraat 18, 2800 Mechelen

ABONNEMENTEN
Philippe Nachtergaele
P. Nollekensstraat 145,
3010 Kessel-Lo
philippe.nachtergaele@gmail.com

REDACTIECONTACTPERSOON SINT-ANTONIUS
Leo Swinnen
Platte-Lostraat 202,
3010 Kessel-Lo
gsm 0496 214 614
leo.swinnen@telenet.be

REDACTIECONTACTPERSOON SINT-FRANCISCUS en EINDREDACTIE FRANDO
Leo Page
Verenigingstraat 21
3010 Kessel-Lo
tel. 016 252151 gsm 0479 508178
leopage42@gmail.com

CONTACTADRESSEN DON BOSCO
Jef Wauters,
Cristianlaan 43,
3010 Kessel-Lo
tel. 016 25 58 92 gsm 0485 06 30 38

SINT-ANTONIUS
Leo Swinnen
Platte Lostraat 202
3010 Kessel-Lo
0496 214 614
Parochiesecretariaat:
Léon Schreursvest 33
3001 Heverlee

SINT-FRANCISCUS
Parochiesecretariaat
Tiensesteenweg 190,
3001 Heverlee
Open op dinsdag en donderdag
van 09.30 u. - 11.30 u.
Het kan nuttig zijn vooraf te bellen
op 016 25 04 59
of liefst op **0492 319215**

VIERINGEN

SINT-FRANCISCUS

Zondag 30 augustus 2026
22ste zo dh jaar
10 u Viering
Gedachtenis Mark Cornelis (normaal Platina Priesterjubileum en 95 jaar op deze zondag)
Voorganger: Gaston Eysermans
Lector: Cécile Van Hoecke
Zang: Eddy Van Espen
Muziek: Raoul Vereecken

Zondag 6 september 2026
23ste zo dh jaar
10 u Viering
Voorgangers: Mieke Cantineaux en Lieven Dries
Lector: Guido Lauwerier
Muziek: Herman Baumers

SINT-ANTONIUS

Zondag 30 augustus
21ste zondag door het jaar A
11 u. viering met CD-muziek
Voorganger: Mieke Vanhooymissen
Assistent: Myriam Neves
Beelden: Leo Swinnen

Zondag 6 september
22ste zondag door het jaar A
11 u. viering met CD-muziek
Voorganger: Caroline Van Audenhoven
Assistent: Hilde Pex
Lector: Liliane Wagemans
Beelden: Leo Swinnen

DON BOSCO
Zaterdag 29 augustus 15 uur: Samenzangdag van de Pastorale zone

Vieringen om 10.30 uur
6 september
20 september
4 oktober
18 oktober
1 november
15 november
29 november
6 december
13 december
20 december
24 december (donderdag)

DON BOSCO-MEDITATIEGROEP

Don Bosco-meditatiegroep maandagavonden
van 20u tot 20u45 in ademtocht en van 20u.45 tot 21u.15 in Dessauvage (bar)

7 en 21 September
5 en 19 Oktober
2, 16 en 30 November
14 en 28 December

Bij een graf

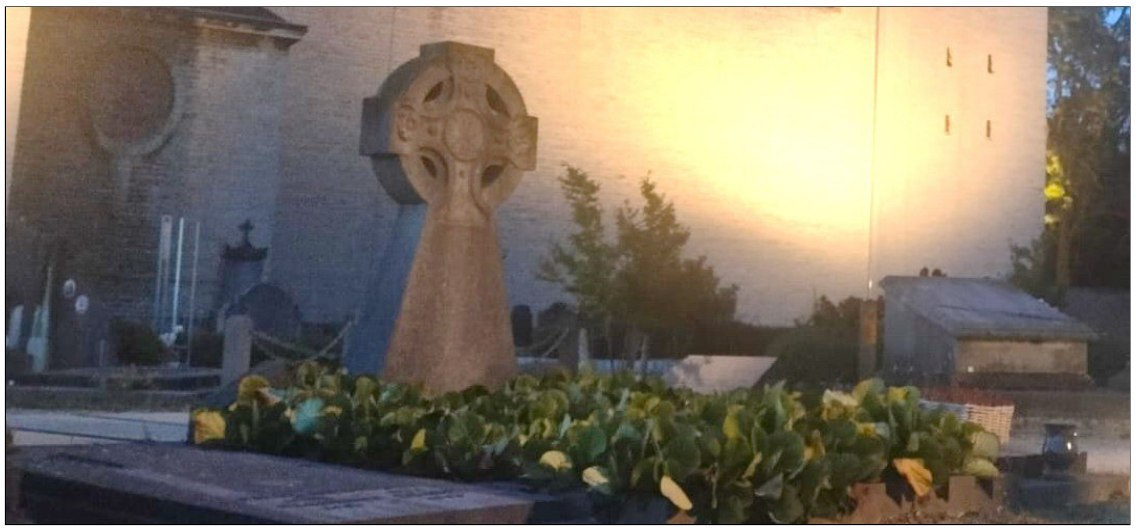

bij het Keltisch kruis op het graf van Pieter Paul Alberdingk Thijm (+1904)

Goede vrienden van Sint-Franciscus
Ter afkoeling in deze verhitte zomer stuur ik jullie een foto op 8 augustus, de feestdag van de H. Dominicus, bij valavond genomen aan de abdijkerk van Vlierbeek:

bij het Keltisch kruis op het graf van Pieter Paul Alberdingk Thijm (+1904), mede-oprichter en eerste voorzitter van het Davidsfonds (1875), hoofdredacteur van Dietsche Warande (1888) (door zijn broer Joseph in 1855 in Amsterdam opgericht), professor Geschiedenis van de Nederlandse Letterkunde aan de Leuvense universiteit (1870), (een vak dat tevoren gedoceerd werd door kanunnik Jan David) en jongere broer van de succesrijke katholieke schrijver Jozeph Alberdingk Thijm (+1889) die in 1887, samen met Guido Gezelle, doctor honoris causa van onze Alma Mater werd.

De onstuimige Albrecht Rodenbach was aan de Leuvense universiteit een beschermeling van Pieter Paul Alberdingk Thijm die op 1 februari 1904 in Kessel-Lo overleed.

Bij een graf

Wij hebben u begraven en de grond erkend
zacht om te slapen, zacht om te vergeten,
zand dat vervloeit en water, ongeweten,
herinnering en droefheid voormaals onbekend.

Gij zult niet eenzaam zijn, maar slapen slapen
met sterren 's avonds een onblusbaar vuur
en, rond uw eiland, het traagstromend water.
De bomen wuiven tijdeloos en ieder uur.

Gij zult niet eenzaam zijn. De bloemen en de kruiden
werden maar even in hun bloei gestuit
en elke lente loopt de wingerd uit wanneer de jonge wind keert van het zuiden.

Gij zult niet eenzaam zijn: de nachtegaal zal fluiten.

(Anton van Wilderode)

Pace e bene
rafmetdeglimlachvanagnes

AFSCHEID VAN JAN EN LEEN, ONZE TROUWSTE KERKGANGERS

Dochter Els, Leen en Jan bij de OLV Hemelvaartviering van 15/8/2026

Begin augustus kreeg ik een triestige mail van Jan. Jaren had hij zijn best gedaan om zo lang mogelijk met vrouwtje Leen in hun huis te blijven wonen. Maar gelet op de toestand van Leentje was het niet langer mogelijk. Hij schreef nog dat hij al die lieve mensen van de parochie heel erg zal missen.

Het weekend van O.L.V. Hemelvaart kwamen Jan en Leen de laatste keer naar de kerk.

Na de viering waarin Muriel en Mieke hun stemmen hemels lieten klinken, was het aan dochter Els, die een brief voorlas waarin zij haar dankbaarheid uitte voor al die helpende handen voor haar ouders.

Christiane en François, hun beste buren, werden royaal in de bloemetjes gezet.
Wat hebben zij niet allemaal gedaan voor Jan en Leen? Zij deden de boodschappen, haalden geld af bij de bank, zij zetten de vuilniszakken buiten, brachten glas naar de glasbak, wipten dagelijks effen binnen om eventuele noden op te lossen, kortom, zij zorgden voor alle huishoudelijke karweitjes die het koppel zelf niet meer aankon.

Jan, mentaal heel sterk, maar fysiek beperkt. Leen fysiek heel sterk maar vele mentale problemen. Toch hebben zij heel lang kunnen samenblijven.
Wat een moed had Jan die hele tijd! Liefdevol bleef hij voor zijn vrouwtje zorgen en vele parochianen bewonderden zijn inzet met veel respect.
Wij zullen Jan en Leen missen!

Maria Van Eepoel

15 augustus 2026 Maria ten hemel opnemingDon Boscoparochie Kessel-Lo

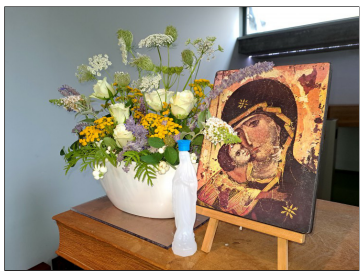

Welkom
Van harte welkom op deze feestdag van Maria.In het bijzonder welkom aan alle vrouwen, moeders, pleegmoeders en zij die 'moederen' over anderen. Laat ons Maria niet verengen tot moeder, en haar ook zien als dochter van Anna en Joachim, als partner van Jozef, als pleitbezorger voor kleinen en geringen, als beschermvrouwe waar men ook gaat langs Vlaamse wegen…We ontmoeten haar in de evangelies als jong meisje, dat de waarden van de wereld op zijn kop zet, als mens en als moeder. Laten we deze viering starten In de naam van de Vader, de Moeder, de Zoon en de Heilige Geest en samen bidden:

We bidden samen:
Wees gegroet, Maria.We groeten je, zoals de engel je kwam groeten.Wij kijken je aan, we spreken je aan,in het vertrouwen dat jij ook naar ons omziet.We groeten je zoals Elisabeth het deedtoen ze overgelukkig was met je bezoek.We groeten je Maria, zoals herders en wijzen het ons voordedentoen ze jou en je pasgeboren Kind hadden gevonden.We groeten je met allen die waar ook ter wereld op bedevaart zijnen een plaats zoeken waar de hemel de aarde raakt.
Inleiding

Op uitnodiging van mijn Waalse vriendin Annie ging ik begin vorige maand een week naar Lourdes met het bisdom Doornik.
Gedurende 3 jaar zijn de pelgrims uitgenodigd om een spirituele weg te gaan met Maria doorheen het evangelie van Lucas. Het thema van dit jaar in Lourdes is l' Annonciation, 'Je te salue, comblée de grâce' de aankondiging. In de NBV21 wordt het vers Lc.1,28 vertaald: "Gabriël kwam bij haar binnen en zei: 'Ik wens u vrede toe! U bent een gelukkige vrouw. De Here zij met u!" Ik was nog nooit in Lourdes geweest en vertrok met de intentie om het allemaal mee te maken, zonder vooroordelen en het gebeuren op mij te laten afkomen. Want waarom wordt er aan Maria zoveel eer betoond? Waarom al die Mariaverering? Antwoorden ben ik gaan zoeken in het boek dat Hermien me vorige viering meegaf: 'Jezus en de Joodse wortels van Maria' van Brant Pitre.

Lezing: tekst Michel van der Plas *ANNA TOT JOZEF – Michael van der Plas – (uit: De oevers bekennen kleur)*
Het eten was al opgedaan. Ik had haar driemaal moeten roepen, had driemaal de lepel in mijn hand gewogen. Toen zag ik haar op de drempel staan met nieuwe ogen, groter, nee, kleiner, ik weet niet, ze gaven zich uit voor duiven, o ja, ik zag duiven achter haar sluier: de ogen van een bruid. Zij dorst ze haast niet op te slaan. Ze zei alleen: Een bries. ..er is een bries door mijn kamer heen gegaan.
Ik weet niet waarom, maar ik geloof dat ik ben gaan staan. Ik dacht opeens dingen uit boeken, ik weet niet, ik dacht aan een roos na zachte regen. Ik stond met die lepel in mijn hand, van de wijs, verlegen; dat kwam door het licht dat zij in de kamer bracht; dat kwam door de witte holten boven haar blos, daar wilden de duiven uit los. En het was of achter haar huid een vuur te trillen stond, zoals dat bos, waarvan ik dikwijls las, dat brandde zonder te verteren, in heilige grond.
Wij aten zwijgend, zij en ik, als luisterend naar een ver zwaar onweer. Pas na het danken, huiverend opgestaan, een ver zwaar, een oneindig ogenblik, keek zij mij aan. O moeder, zei ze; een wingerd aan de deurpost, zachtjes bevend; breekbaar; een kaars van wil je 't mij vergeven. O moeder, zei ze en schreide, maar ik zag geen traan. En nog eens: moeder, of zij het woord kon strelen. En langzaam, fluisterend: Gegroet door een schaduw nee, overschaduwd door een groet (ik weet niet of ik het heb verstaan) en zuchtend dansend, onder geluk gebogen (ik weet niet hoe ik het zeggen moet) is zij de schemer het weiland ingegaan.
Er zijn dingen die ons te boven gaan. Had ik maar tranen gezien, haar stem maar horen breken, ik had haar naam geroepen, over haar haar gestreken, maar zij was haar naam niet, ik heb niets gedaan.
Er zijn grote dingen aan haar gedaan. Er zijn dingen aan haar gedaan en wij zijn niet gewaarschuwd, wij hebben de duiven niet achter haar sluier neer zien strijken. Wij zijn bedrogen; zij is al hemelend; goud, en al gewogen; zestien en zonder gisteren; zestien en met verzadigde ogen.
God is met ons bezig, God is met ons bezig en het is verschrikkelijk. Wij zijn niet gewaarschuwd, wij zien ook geen schaduw, wij gaan dingen uit boeken denken, wartaal uitslaan.
Wij zullen zwijgen, jij en ik, wij zullen dikwijls eenzaam zijn voortaan, en stomgeslagen en met lege handen, vervreemdend van de schouders en wangen waar zij nu naar staan. Zij zal veel dingen zeggen die wij niet verstaan. Zij zal van vuur zijn en maar niet opbranden. Want als de bries haar dit heeft aangedaan, wat als de storm opstaat? En als de schaduw haar al doet verdwijnen, wat dan wanneer het licht eens in zal slaan?
Jongen, probeer haar tegemoet te gaan.

Evangelie Uit het evangelie –Johannes 19:25-27
Terwijl de soldaten hiermee bezig waren, stonden bij Jezus' kruis zijn moeder, de zuster van zijn moeder, Maria de vrouw van Kleopas, en Maria Magdalena. Toen Jezus zijn moeder zag en naast haar de leerling die Hij liefhad, zei Hij tot zijn moeder: "Vrouw, zie daar uw zoon." Vervolgens zei Hij tot de leerling: "Zie daar uw moeder." En van dat ogenblik af nam de leerling haar bij zich in huis.

Duiding
Vanwaar al die Mariaverering? Wie van jullie heeft thuis een 'lief vrouwke' staan? En wie is er al naar een of andere plaats geweest, op bedevaart naar een plaats waar Maria vereerd wordt? De Rozenkrans gebeden? Naar een processie gaan kijken of zelfs meegedaan? Een scapuliertje op hemdje of hoofdkussen met de beeltenis van Maria? Tja,… beeltenis? In zovele beelden, schilderijen, iconen is Maria afgebeeld, maar slechts enkelen hebben haar aanschouwd, zoals Bernadette Soubirous in Lourdes. Wie is deze vrouw bij wie eeuwenlang mensen hun zorgen, klagen en vragen brengen? Ze is aanspreekbaar als een moeder. Je groet haar –zoals de engel doet in het evangelie van Lucas – en je vertelt je verhaal. Wees gegroet Maria. Ik weet niet hoeveel mensen dagelijks tot Maria bidden in Lourdes, allen met dezelfde woorden, elk in zijn eigen taal. Een Pinkstergebeuren? Ook viel mij de diversiteit op van de bedevaarders, heel de wereld komt daar bijeen in alle rust, peis en vrede. Wat me bijblijft is de zorg en hulp van de vele vrijwilligers van alle leeftijden die mensen, zieken overal naartoe brengen. Miraculeus!
In de Bijbel zijn er slechts enkele passages waarin Maria vernoemd wordt. Bij Lucas lezen we de aankondiging door de engel Gabriël, de geboorte van Jezus, de opdracht in de tempel. Johannes schrijft over de bruiloft in Kana (Joh.2,1-12) en de kruising (Joh.19,25-27). Over Maria's tenhemelopneming met het lichaam is niets te vinden in het Nieuwe Testament. In het boek Openbaring (toegeschreven aan Johannes) (Openb.12,1) lezen we over een mysterieuze vrouw die te zien is aan de hemel en die bekleed is met de zon.
Het thema van Lourdes 'Wees gegroet, vol van genade' inspireerde me voor de eerste lezing. Daarom de tekst Michel van der Plas die de ontmoeting van Maria met de engel beschrijft. Hij laat zien hoe zo'n ontmoeting aan mensen te zien is.
Moeder Anna spreekt met Jozef, de verloofde van haar dochter Maria. Als moeder probeert zij een diepe ervaring, eerder een vermoeden, een weten van een andere orde, schroomvol, aarzelend onder woorden te brengen.
De woorden die Jezus op het kruis richt tot Maria, zijn moeder, en de geliefde leerling zijn Jezus laatste wilsbeschikking. In het oude Jodendom was de band die in het leven werd geroepen door adoptie een werkelijke familieband, die ook wettelijk bindend was. Maria wordt de moeder van de geliefde leerling. De geliefde leerling, hij wordt trouwens niet bij naam genoemd, is volgens Johannes een ideaalbeeld, symbool voor iedere leerling, die ertoe geroepen is om 'geliefde ' leerling te worden. De evangelist Johannes schetst in een eenvoudige zin dat de zuivere liefdesband tussen Maria en haar zoon Jezus ook voor de leerlingen geldt, ook voor ons geldt.

De traditionele lezing van deze feestdag is te lezen in het boek 'Openbaring' van Johannes over een vrouw die een kind kreeg dat men onmiddellijk na de geboorte bij God bracht, zodat het kwade het niet kon verslinden..
De oudst bekende vermeldingen over Maria die 'opgenomen' wordt in de hemel zijn gebaseerd op de 'vrouw' in Apocalyps 12 'in de hemel' is.
Ik las in het boek ' Jezus en de Joodse wortels van Maria- op zoek naar de Moeder van de Messias' dat Maria gezien wordt als de nieuwe, levende ark van het Verbond. Paus Benedictus XVI verwoordt haar verheerlijking ook: 'omdat ze zo volkomen één is met de Zoon die ze in geloof verwelkomde en in het vlees voorbracht. Daarom moest ze volledig delen in zijn heerlijkheid in de hemel'.
In Maria's lichaam werd ' het woord' 'vlees' en 'woonde onder ons' lezen we bij Johannes 1, 14. Daarom past het dat haar lichaam opgenomen wordt in de hemel.
In het boek wordt Maria beschreven als de nieuwe Eva, de nieuwe ark van het Verbond, de nieuwe Rachel, de Koningin- Moeder. Ook de onbevlekte Maria en de eeuwige maagd worden besproken in het kader van de Joodse wortels.Teveel stof voor deze viering en mogelijks onderwerpen voor andere vieringen.

Francis Jammes schreef een eeuw geleden het gedicht Les mystères douloureux. Een Weesgegroet aangepast aan die tijd. We luisteren naar Georges Brassens die het gedicht in de naoorlogse jaren tot een lied bewerkte.Als een litanie zingt Brassens over lijden en hij sluit elke strofe af met hetzelfde refrein: ' je vous salue Marie' 'Wees gegroet Maria', niet als troost, maar als herhaalde aanspreking tot de moederfiguur aan wie het lijden van de wereld zonder omweg wordt gepresenteerd. De vermelding van Simon van Cyrene en het kruis wijst op een traditie waarin het dragen van het gewicht van anderen gezien wordt als een heilige daad. De laatste strofe verandert: dezelfde figuren verschijnen weer, maar opgelucht: de moeder hoort dat haar zoon genezen is, de vogel bekommert zich om de jonge vogel, de bedelaar vindt zijn geld terug. Het is alsof het gebed tot Maria door het lijden heen is gegaan zonder het uit te wissen en eruit is gekomen met iets bescheiden en echt(s).

Om de kleine jongen die sterft in de armen van zijn moederterwijl de andere kinderen spelen …*Om* de vogel die niet weet hoe *zijn* vleugel gewond raakte en die plotseling *daalt…Om* alle dorst en honger en koortsdromen *Je* vous salue Marie
Om de kinderen die door een dronken ouder geslagen worden, om de ezel die in de buik wordt geschopt, *om* de vernedering van de onschuldig gestrafte, *om* het meisje dat verkocht en ontkleed werd, *om* de zoon wiens moeder werd beledigd *Je* vous salue Marie
Om de oude vrouw die struikelt onder zware last en roept: 'Mijn God'. Om de *ongelukkigewiens* armen niet kunnen steunen op menselijke liefde *zoals* het kruis van Gods Zoon op de schouder van Simon van Cyrene. *Om* het paard dat viel onder de wagen die hij trok, *Je* vous salue Marie.
Om de vier horizonten die de wereld kruisigen. Om allen wier lijf verscheurd of gesneuveld is. *Om* mensen zonder voeten, om mensen zonder handen. *Om* de patiënt die geopereerd wordt en kreunt *en* om de rechtvaardige in de rij van de moordenaars, *Je* vous salue Marie
Om de moeder die hoort dat haar zoon genezen is. Om de vogel die zich het jong herinnert dat uit het nest is gevallen. *Om* het dorstige gras dat de stortbui oogst. *Om* de verloren kus, om de hernieuwde liefde *en* om de bedelaar die zijn geld terug vindt *Je* vous salue Marie

Bezinning
Deze tekst van Carlos Desoete sluit aan bij mijn ervaring van en in Lourdes:
De menswording van Godgebeurt vandaag in jou ,in je vriendschapen, je liefde voor mensen, in je werken aan gemeenschapen verbondenheid met elkaar, in je keuze voor hen die vergeten vertrapt en uitgesloten zijn, in je inzet voor een samenleven waar allen thuis zijn. In de manier waarop jij mens wordt, krijgt 'Ik ben er voor u' handen en voeten, daar gebeurt de menswording van God. Of zij gebeurt helemaal niet. (Carlos Desoete)

Slotgebed:
Laten we deze viering eindigen met een gebed:
Maria, de weinige keren dat we je in het verhaal van jouw zoon ontmoeten maak je diepe indruk op ons. Je koos niet de gemakkelijkste weg, Je volgde jouw zoon. Ook al was dat niet naar de zin van je omgeving. Je wist hoe scherp het aanvoelt om uitgesloten te worden. Net als je zoon voelde je een voorkeur voor al wie zwak en klein wordt gehouden. Hij had je op weg gezet…een weg tegen de stroom in. Samen met Jezus' vrienden bleef je trouw: je ja was ja! We willen ook graag geloven in kleine stappen van gewone mensen die geloven dat het wél anders kan! Maria, moeder van God en onze moeder, bid voor ons, Jij die reeds bent bij God onze Vader.

Zending en zegen
Mogen onze voeten gaan op de weg naar vrede.
Mogen onze handen zijn als handen die helen.
Moge ons hart warmte en ruimte bieden aan de mensen die we ontmoeten.
Daartoe zegene ons de barmhartige God,
+ Vader, Zoon en H. Geest. Amen.

Een slagveld van rommel

© *via unsplash*

De aanblik van een vliegtuig na de landing doet zuster Katharina nadenken over hoe we omgaan met afval.
Een tijd geleden ging ik op bezoek bij onze stichting in Californië en nam een intercontinentale vlucht, over de oceaan. Toen ik als een van de laatsten in het vliegtuig stapte (zo gaat het als je goedkoop reist), waren de meeste plaatsen benomen en lag er op de vrije plaatsen een kussen en een dekentje, proper opgevouwen in plastic. Na elf uur vliegen kon ik, andermaal als een van de laatsten, het vliegtuig verlaten. Ik was erg onder de indruk (lees: beschaamd) van hoe het passagiersgedeelte eruitzag … Een heus slagveld was het: verfrommelde dekens en kussens, afval dat rondslingerde (hoewel het personeel tweemaal afval was komen ophalen), oortjes die nog uit de schermpjes staken …

Ik vroeg me af wat mensen bezielde om een vliegtuig zo achter te laten, en het dus aan het poetspersoneel over te laten om onze rommel op te ruimen. We hebben er toch voor betaald, zullen velen denken.

Maar is dat beschaving? Heeft onze welstand ons tot zo'n houding gebracht? Is dat respect (voor mensen en hun werk)?
Mensen gaan blijkbaar op heel verschillende manieren om met afval. Van minutieus sorteren tot achteloos op de picknickplaats of op straat achterlaten. Zou je het niveau van beschaving daaraan kunnen afmeten, vroeg ik me af.
"Zou je het niveau van beschaving kunnen afmeten aan hoe mensen omgaan met afval?"

In de abdij hebben we een zuster die heel ver gaat in afvalverwerking, los van het feit dat we erg zorgzaam zijn om zo weinig mogelijk afval te produceren. We sorteren in vijftien verschillende bakken, die in diverse containers of op het containerpak geledigd worden.

Heel het vraagstuk rond omgaan met je rommel en afvalverwerking herinnert me aan een vraag die
ik ooit hoorde, in het kader van een sessie van de Franse advocate en schrijfster Simone Pacot (1924-2017): hoe gaan we om met onze mest, met datgene van onszelf wat we beschamend of vies vinden? Blijven we er ver van weg? Zorgen we dat het zo snel mogelijk uit ons blikveld is? Of leren we uit de natuur dat mest nodig is voor groei, dat het omgevormd kan worden tot een groot potentieel?
En wat onze rommel betreft, vertelde een bevriende psychologe me jaren geleden dat elke generatie haar eigen rommel (in de breedste betekenis van het woord) moet opkuisen, om te verhinderen dat de volgende generatie erover struikelt. Werk aan de winkel dus!

Blijkbaar zegt onze visie op rommel en afval meer over onszelf dan we denken.

Zuster Katharina,
abdis van Onze-Lieve-Vrouw van Nazareth, de trappistinnengemeenschap van Brecht.

HEEMKUNDIGE KRING VLIERBEEK

Ontdek onze abdijsite

© *Heemkundige Kring Vlierbeek*

Samen met een gids van de Heemkundige Kring Vlierbeek vzw ga je op zondag 23 augustus op ontdekkingstocht doorheen de abdijsite.
Je komt tijdens deze rondleiding meer te weten over de rijke geschiedenis van de abdij en hoe het leven van de benedictijnenmonniken er zich gedurende bijna zeven eeuwen heeft afgespeeld. Ook verhalen over de periode na de opheffing van de abdij in 1796 zullen aan bod komen.

Benedictijnen zijn er nu niet meer, maar Vlierbeek leeft als nooit tevoren. Tijdens het feestjaar 2025,
waarin we 900 jaar Abdij van Vlier© Heemkundige Kring Vlierbeek beek vierden, bleek dat overduidelijk. De gids toont je hoekjes die je misschien nog nooit ontdekt hebt en laat je zien hoe de aloude abdijsite in de loop der jaren een nieuwe bestemming heeft gekregen.

Afspraak om 15 uur aan de Westerpoort. Prijs 8,00 € per persoon, kinderen tot 12 jaar gratis. Je kan je deelname bij aanvang van de wandeling via Payconiq betalen. Verkies je een cashbetaling, dan vragen we je vriendelijk om gepast te betalen.
Vooraf inschrijven is niet nodig. Meer info via rondleidingen@abdijvanvlierbeek.be

Bastion

© *Anton Chernyavskiy via unsplash*

'Hoe is deze reis in vergelijking
met de andere groepsreizen die je al maakte?' vroegen we aan een dame in ons gezelschap. Ze was weduwe en reisde in haar eentje.
'Het hele gezelschap bestaat hier
uit koppels', stelde ze nuchter vast. 'Dat was op mijn eerdere reizen anders. Daar was het makkelijker om mijn avonden of de vrije momenten te vullen. Er was altijd wel iemand bij wie ik kon aansluiten.' Ze zei het niet verwijtend; ze noteerde gewoon het verschil.

Wij – als één van de koppels –
zwegen. We dachten dat we best vriendelijk en uitnodigend waren geweest als groep. De dame werd
vaak mee aan tafel gevraagd. Iedereen maakte weleens een praatje met haar. Maar natuurlijk waren er heel wat momenten waarop we haast automatisch terugplooiden in onze eigen kleine cocon, om samen de dag te overlopen, om in de bus naast elkaar te gaan zitten, om iets over thuis uit te wisselen.

Een koppel is een klein bastion.
Ook als ze even de deur openzetten, gaat die daarna onverbiddelijk weer dicht. In een groep van koppels kan het eenzaam zijn voor een alleenstaande.

Vaak heb je zelf niet in de gaten op welke manier je mensen uitsluit.
Door de taal die je gebruikt.
Door je kleding of je koopgedrag.
Door alle ideeën die je vanzelfsprekend vindt.
En soms zelfs gewoon door een koppel te zijn.

Kolet Janssen
gepubliceerd op 26 juli 2026
https://www.koletjanssen.be/blog/bastion/

Herbronnen

Veel mensen verlangen in het diepste van zichzelf naar God, om vanuit de verbondenheid met Hem hun leven richting te geven. Kan een kaars daarbij helpen? Zeker weten.

Nog altijd zie ik het voor mij: het O.L.V. beeld op de schouw thuis met een grote kaars ervoor. Die kaars brandde vaak, aangestoken door mijn moeder. Ze had daar zo haar redenen voor, die we, soms wel, maar dikwijls ook niet kenden. Ze was moeder van 10 kinderen en had heel veel werk en weinig tijd om stil te vallen. Haar brandende kaars was haar gebed. Op die manier was Maria heel dicht bij haar. Het Mariabeeld heb ik niet meer, maar kaarsjes branden doe ik wel.

Er worden door heel veel mensen overal in de wereld kaarsjes aangestoken. Wat is de betekenis daarvan? Gezelligheid? Licht dat duisternis verdrijft? Teken van medeleven? Een uiterlijk teken van iets dat moeilijk onder woorden te brengen is? Dankbaarheid? Een vorm
van bidden? Redenen genoeg dus om kaarsjes te branden.

Vooral wanneer het slecht gaat met iemand steken veel mensen een kaarsje aan. Op dat moment is zo'n kaars vlammetje niet zomaar een sentimenteel lichtje. Het is een symbool van warmte van de ene mens voor de andere en soms ook voor de Andere. Als ik een kaarsje neem en het aansteek voor iemand anders, dan is er sprake van warmte en bezorgdheid van mij voor die andere mens. En als ik mij daarbij richt tot God en een gebed uitspreek, dan overstijgt dat mezelf en wordt die warmte nog groter. Dat kaarsje kan dan een hele dag blijven branden. Terwijl ik druk bezig ben, valt mijn blik af en toe op dat kaarsje en dan wordt dat opnieuw een gebed. Mijn gebed wordt zo herhaald en versterkt.

Is het belangrijk voor God dat ik bid en kaarsjes brand? Ik denk het niet, God weet wat mij beroert en bezighoudt. Ikzelf heb dat gebed echter wel nodig om mijn relatie met God levendig te houden. Soms neem ik inderdaad veel te weinig tijd om stil te vallen en te bidden en dan kan zo'n brandend kaarsje echt wel een hulp zijn.

Hilde Jacques